

отечество-то. Углядни - ти характери съ душя на всякой народенъ животъ. А характеръ-тъ ся развива по углядны примѣры отъ прѣминѫлый и отъ настоящій животъ, нъ пръвый му изворъ все трѣбова да ся тръси въ кѫтя на башинѫ-тѫ кѫщѫ, *дѣто майка-та е всичко и пръвъ примѣръ за угляде.*

Въ башинѫ-тѫ кѫщѫ на дѣте-то ся растваля срѣдце-то, развива му ся приука-та, буди му ся умътъ, а по всичко това дѣте-то си гради характеръ да ся поведе или по зло, или по добро. Ни у наймѫдъръ чловѣкъ нѣма да найдете послѣдни-ты дыри отъ характера му да не идѣть отъ найкрѣхко-то врѣмѧ на дѣтинство - то. Что - то пръвъ пѫть ся втлапи на дѣте-то, то му осталъ за всякога; пръва радостъ и пръва болка, пръва сполука и несполука всякога ся мѣркатъ озѣбенъ на живота ни. Что-то е утро-то на деня, то е дѣтинство-то чловѣку.

Дѣте-то ся придвига по душъ и тѣло у дома си между мѫжски и женски и става или добро, или зло наспротивъ глядане-то и дръжаніе-то. Ако въ кѫщи всѣдѣ все влада любовенъ духъ, ако умъ и срѣдце господаруватъ, ако водятъ и оправяватъ дѣте-то разумно и любезно, то знайте, че отъ онова дѣте ще отрасте добъръ гражданинъ, достоенъ наследникъ на родителю-ты си, чловѣкъ, който да врядва и за себе и за хора-та. Ако ли пакъ въ кѫщи простота, саможивство и пустота сѫдять и давать законы, то оттамъ ще излѣзе суровъ, лютъ и саможивъ чловѣкъ за пакость на община-тѫ повече по това, че цѣлый сегашний истънченъ цивилизиованъ животъ му простира рѣкъ на помощь. Поставѣте и единъ найсрѣдцать философъ на едно мѣсто, дѣто царува всегдашна простота и вы щете видите, че и той ще